

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**ПРАВО ТА СУСПІЛЬСТВО В РЕАЛІЯХ
КАРАНТИННОГО ПЕРІОДУ**

Всеукраїнська науково-практична конференція

24 лютого 2022 р.

Київ 2022

<i>Мельничук Мар'яна Василівна, Зигрій Ольга Володимирівна</i> ПРОБЛЕМИ ВІДКРИТТЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ.....	80
<i>Л. Г. Паращук, С. Б. Паламар</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОНКУБІНАТУ В УКРАЇНІ.....	82
<i>Федорченко Наталія Володимирівна</i> ДОЗВІЛЬНІ ПОСЛУГИ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ.....	84
<i>Дуля Вікторія, Мусієнко Володимир Володимирович</i> АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ НЕДІЙСНОСТІ ПРАВОЧИНІВ.....	86
<i>Чернявський Анатолій Леонідович</i> ІНСТИТУЦІЙНА ОСНОВА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ.....	89
Секція. Трудове право, право соціального забезпечення.	
<i>Гоцуляк Ольга, Іванов В'ячеслав Миколайович</i> ЗАГОСТРЕННЯ КОНФЛІКТІВ ПРИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	93
<i>Ковальчук Інна Валентинівна</i> ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ У ПОСТКОВІДНИЙ ПЕРІОД.....	95
<i>Бурденюк Андрій, Новосельська Ірина Василівна</i> РІВНІСТЬ ПРАВ ГРОМАДЯН В ТРУДОВІЙ СФЕРІ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ COVID-19.....	97
<i>Мацегора Дар'я Геннадіївна, Новосельська Ірина Василівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ПРАЦЮ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ.....	101
<i>Ломакіна Ірина Юріївна, Єфремова Ірина Іванівна.</i> ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	103
<i>Риженко І.М., Баран В.М, Миколайчук М.А.</i> ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ.....	105

3. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України від 06.09.2012 № 5207-VI/ Верховна Рада України(ВВР). – 2013. – №32. – Ст.412. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17#Text>.
4. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII/Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки (Верховна Рада УРСР). – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08/ed20211215#Text> .
5. Про рекламу: Закон України від 03.07.1996 № 270/96-ВР / Верховна Рада України (ВВР). – 1996. – № 39. – ст. 181. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270/96-%D0%B2%D1%80#Text> .
6. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: соціально-трудовий вимір. Книга перша: збірник актів законодавства України та *acquis communautaire* [упорядник З. Я. Козак] . – Львів: Ресурсно-аналітичний центр «Суспільство і довкілля». – 2015. – 1144 с.
7. Рекомендація МОП щодо літніх працівників №162 від 23.06.1980/ Міжнародна організація праці. – 1980. Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/993_089
8. Магдисюк Л. І. Теоретико-емпіричні межі поняття ейджизму у психології / Л. І. Магдисюк // Теоретичні і прикладні проблеми психології. 2013. №3. С.167-173.

Ковальчук Інна Валентинівна,
доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківського національного аграрного університету

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ У ПОСТКОВІДНИЙ ПЕРІОД

Наслідки регулювання, будь то «економічне регулювання» чи «соціальне регулювання», імовірно, залежать від низки факторів: мотивації регулювання, характеру регуляторних інструментів і структури процесу регулювання, стартових економічних характеристик галузі, а також правового та політичного середовища в якому відбувається регулювання. Враховуючи значні відмінності за цими економічними та інституційними характеристиками, ймовірні очікувані наслідки регулювання суттєво відрізняються в різних галузях економіки.

Тому для аналізу ефективності регулювання важливою передумовою є емпіричне обговорення регуляторних ефектів. Теорія і вимірювання проміжних показників завжди мають досліджуватися та аналізуватися паралельно.

Теоретичні дослідження про вплив державного регулювання на різні галузі економіки мають завжди відбуватися з кількох різних точок зору. З одного боку є нормативним (обов'язковим) теоретичне дослідження, яке зосереджується на тому, коли необхідно запроваджувати регулювання і яка оптимальна форма регулювання. З іншого боку – сукупність нормативних досліджень, які мають позитивну або описову перспективу, зосередження на економічних, політичних, юридичних та бюрократичних силах, які призводять до державного регулювання та впливають на поведінку та ефективність регуляторних актів [4].

Нормативні дослідження державного регулювання можна згрупувати у дві групи. Перша фокусується на виявленні «провалів ринку»: це недосконалості, які призводять до того, що нерегульовані ринки працюють неефективно деяка функція соціального

дисбалансу (зазвичай надлишок споживачів або виробників). Природна монополія, зовнішні ефекти, суспільні блага, інформаційні збої та варіації на ці теми є стандартними нормативними обґрунтуваннями для державного втручання в ринкову економіку.

Друга група цих досліджень прагне до розвитку оптимальної політики для виправлення недосконалості ринку. Вивчення стимулюючих властивостей різних регуляторних механізмів, які явно моделюють інформаційну структуру регуляторного середовища, а також стратегічна взаємодія між регуляторами та тими, кого вони регулюють. Ці дослідження визнають, що будь-яке регулювання є недосконалим, відносно ідеалу, в якому регулятори без витрат і повністю інформовані про всі змінні. Це допомагає створити основу для порівняння та інституційного аналізу, у якому недосконалі ринки можна порівняти з недосконалим регулюванням. Емпіричний аналіз наслідків державного регулювання може бути корисним як в сучасній нормативній, так і в позитивній перспективі [3].

19 жовтня 2021 року Європейська комісія прийняла Комюніке, в якому аналізуються обставини, що змінилися для економічного управління після коронавірусної кризи, та відновлюється публічна дискусія щодо перегляду системи економічного управління ЄС [2].

У цьому Повідомленні Комісія пропонує всім зацікавленим сторонам поміркувати над функціонуванням державного економічного управління та представити свої погляди на те, як підвищити його ефективність. Метою публічних дебатів є досягнення широкого консенсусу щодо подальших шляхів до 2023 року.

На даний момент, цілком очевидно, що економічний вплив кризи COVID-19 у різних регіонах різний. Регіональна економічна спеціалізація в секторах, прямо чи опосередковано підданих кризі, і участь у глобальних ланцюгах створення доданої вартості посилили вплив кризи. Регіони також по-різному потребують державного втручання залежно від «здатності дистанційної роботи», що додається цифровим розривом. Навіть якщо не брати до уваги цей цифровий розрив, у середньому частка робочих місць, які підходять для дистанційної роботи, у містах на 13 % вища, ніж у сільській місцевості. Безробіття різко зросло в багатьох регіонах протягом другої половини 2020 року порівняно з тим же періодом 2019 року, наприклад, із різкими регіональними відмінностями в Чилі, Чехії, Греції, Мексиці та Іспанії. У цих країнах зміни рівня безробіття в найбільш постраждалих регіонах були вдвічі вищими, ніж по країні в цілому.

Дані за 2021 рік підтверджують негативний вплив кризи в галузі охорони здоров'я та економіки на видатки та доходи державні доходи. Однак цей вплив менший, ніж той, який показали початкові опитування в деяких країнах, таких як Фінляндія, Франція, Німеччина, Японія та Іспанія [1]. Це можна пояснити, принаймні частково, значними заходами уряду для підтримки місцевих фінансів, а також економією витрат, а також відстроченням або скасуванням інвестиційних проектів, що є основними засобами державного регулювання економіки. Однак у довгостроковій перспективі залишається значна невизначеність. Безсумнівним, на жаль, є той факт, що вплив на регіональні фінанси у 2022 та 2023 роках залежатиме від продовження та обсягу підтримки, наданої уряду вищими міжнародними рівнями.

Література:

1. Association of Finish Municipalities (2021), Government support measures, https://www.kuntaliitto.fi/sites/default/files/media/file/Sanna_Lehtonen_2_Taloustorstai_19112020.pdf.
2. Communication from the commission to the European parliament, the council, the European central bank, the European economic and social committee, the committee of the regions The EU economy after COVID-19: implications for economic governance. Strasbourg, 19.10.2021 COM(2021) 662